

Život vo Veľkom Grobe

Ročník VIII. číslo 2 / DECEMBER 2020

časopis občanov obce Veľký Grob

Grobskí vinári majú za sebou netradičný rok

/str.3.

Michal Maliarik otvoril v našej obci pražiareň kávy /str.12.

Mikuláš ani tento rok Veľký Grob nevynechal /str.5.

Veľký Grob ovládli piráti /str.13.

Grobania zvládli testovanie na jednotku

/str.4.

Vážení občania, blížíme sa ku koncu „výnimočného“ roka, ktorý označujeme prívlastkom „Covid-19“...

Koronavírus sa stal akýmsi symbolom roka 2020, určite nebol ničím veselým a je možné, že nás ešte trochu potrápia aj jeho následky v budúcich rokoch. Na druhej strane, v niektorých oblastiach zanechal pozitívne zmeny a návyky, na ktoré sme predtým neboli zvyknutí.

Pozrime sa krátko na krízu trochu z inej strany, čo nám počas týchto uplynulých mesiacov zanechala.

Po prvej vlne, nás uvoľnené opatrenia nechali trochu vydychnúť. Aj keď opatrne, začali sme sa vracat' do normálu a niektoré z plánovaných podujatí sa predsa uskutočnili. Pre deti sme zorganizovali Pirátsky ostrov pod vrúbami, tradičné preteky na kolesách po Grobe spojené s piknikom a športový klub Human Motors zorganizoval ďalší ročník Velkogrobského Triatlonu. Záver roka patril deťom, ktorým Mikuláš doručil darčeky do každej čižmičky, ktoré mali vyložené pred svojím domom.

Letné prázdniny sa využili na výmenu strešnej krytiny na základnej škole a zároveň sa vymalovalo celé podkrovie budovy základnej školy. Počas celého obdobia sa pracovalo na fasáde zdravotného strediska, ktorá je dokončená. Spustili sme verejnú wi-fi sieť z projektu Wifi4EU. Desať prístupových bodov v obci je dostupných všetkým a bezplatne môžu sieť využívať. Zároveň sa vymenilo káblové vedenie rozhlasu, pribudol optický kábel a v priebehu roka 2021 sa budú môcť obyvatelia pripojiť k optickému internetu. Projekt modulovej nadstavby na materskú školu je navrhnutý a vybavujeme stavebné povolenie. V požiarnej zbrojnici bolo

inštalované nové ústredné kúrenie s kotlom. Trnavský samosprávny kraj uvoľnil finančné prostriedky na rekonštrukciu cesty III. triedy, ktorá prechádza našou obcou. Na ulici zvanéj Ostrov pribudol nový asfalt. Spustili sme elektronickú evidenciu smetných nádob v 543 domácnostiach. Každá smetná nádoba je opatrená čipom a už v roku 2021 budeme mať presnú evidenciu o frekvencii vývozov smetných nádob. Ešte do konca roka 2020 opätovne podávame žiadosť o financovanie na ďalšiu etapu kanalizácie. V kultúrnom dome sme vymenili všetky svetelné body za úsporné LED trubice. Kultúrny dom spolu s knižnicou a klubom dôchodcov sme vymalovali. A keďže už žijeme s novou realitou nazývanou koronavírus, čiastočne sme sa sním zoznámili aj počas celoplošného testovania. Všetkým tým, ktorí boli súčasťou tohto testovania patrí obrovská vďaka za ich trepezlivosť a obetavú prácu.

Z legislatívy vyplýva, že obec musí mať zriadený krízový štáb a tento rok bol naozaj plne využitý. Krízový štáb obce zasadal celkovo sedemkrát, a to nielen kvôli hygienicky epidemiologickým opatreniam, ale aj kvôli potrebe vyhlásenia II. stupňa povodňovej aktivity na vodnom toku Vištuckého potoka. Hladina vody v koryte dosiahla nepriaznivú výšku vzhľadom na horný okraj mostovky a na kritických miestach sa začala voda vylievat' z koryta. Tu by som rád poznamenal, že obec dlhé roky konzultuje s povodím dlhodobé nedostatky spomínaného toku. Bohužiaľ, aj v tomto prípade sa konalo až keď prírodný živel začal diktovať svoje smerovanie.

Mrzí ma nevhodný a nešetrný prístup pri odstraňovaní prekážok vo vodnom toku. Obyvatelia dotknutej lokality si skrášľujú svoje prostredie a ťažké mechanizmy narušili vzhľad tohto miesta.

Je veľmi ťažké hľadať slová, aký dopad bude mať aktuálna situácia. S určitosťou ale viem, že netreba zľahčovať situáciu, v ktorej sa nachádzame. Robiť paniku nám nepomôže, ale kritické myslenie a zdravý sedliacky rozum je na mieste. Hovorí sa, že to už nebude nikdy také ako pred pandémiou. Boli sme donútení rozmýšľať inak. Dostali sme príležitosť, ako žiť, pracovať, uvažovať, prepracovať celý systém a začať konať aj s obmedzeniami, na ktoré si nepamätajú ani najstarší z nás.

Najviac to pocítili naše deti. Na základných, stredných a vysokých školách sa začalo vyučovať „online“, spôsob komunikácie, ktorý sme pred tým maximálne využívali v rámci rodiny či priateľov. Pedagógovia sa museli prispôbiť novej výučbe, boli nútení naučiť sa narábať s novými technológiami a odovzdať deťom všetko to, čo by za normálnych okolností absolvovali v školách. Pre samosprávu to znamenalo prispôbovať sa

nariadeniam vlády a hlavného hygienika. Obmedziť styk s obyvateľstvom na úrade, absolvovať školenia v rámci nových legislatív a opatrení súvisiace s týmto rokom. Zo začiatku nedôvera týmto nástrojom sa pretavila na praktickú súčasť nášho života. Veľkou skúškou v tomto roku prechádzajú aj živnostníci rôzneho zamerania. Pandemické obmedzenia im nedovoľujú rozvíjať sa vo svojom podnikaní, dopyt sa stráca a záujem o ich služby nie je taký, ako za normálnych okolností. Spotrebiteľia začali rozlišovať čo je dôležité a bez čoho sa nateraz zaobídu. Jednoducho, je tu boj o existenciu.

Väčšina z nás, asi postrehla to, že táto doba nám prináša veľa

negatívnych emócií a zároveň sa od seba vzdalujeme. Hovoríme, že túžime po spoločnom živote, ale je to naozaj tak? Už pred pandémiou bolo bežné, že sme radšej sedeli v pohodlí domova a žili naše životy cez sociálne siete. Kde sú tie časy, keď sa pri pive vyriešili rôzne nezhody, našli sme si spoločné brigády či majstra na malú opravu v domácnosti. Preto sa pýtam sám seba či je to cesta, ktorou by sme sa mali uberať.

V uplynulých rokoch som v mojich príhovoroch často spomínal, že Vianoce sú časom pokoja, príležitosť sa zastaviť a tráviť viac času s rodinou. No nemuseli byť ani Vianoce a na jar sa prianie stalo skutočnosťou, keď sme to naozaj zažili na vlastnej koži. Mali sme príležitosť sa nútene zastaviť a museli sme tráviť veľa času s rodinou doma, čo v mnohých prípadoch prinieslo pár konfliktov, ale najmä väčšie zblíženie. Vzťahy s rodinou sú

niečo, o čo by sme sa mali starať stále a vďaka kríze si to mnoho ľudí uvedomilo. Vyzerá to tak, že na tohtoročné Vianoce budeme mať viac času na prípravu. Nemôžeme absolvovať firemné večierky, predvianočné stretnutia s priateľmi, mnohí z nás zamenili vianočné nákupy v obchodných strediskách za nákupy v e-shopoch. Skrátka nebudeme musieť utekať s plnými taškami z práce, aby sme stihli vianočné prípravy. Naučme sa „nudiť sa“ a reštar-

tovať svoju myseľ, robme veci, ktoré nás bavia, buďme počas týchto Vianoc deťmi. Nevzdalujme sa od detských myšlienok, aj keď už na to nemáme vek.

Na záver Vám prajem veľa krásnych chvíľ v príjemnej atmosfére Vianoc, veľa pozitívnej energie, nech je pre Vás pevné zdravie a rodina oporou počas celého roka 2021.

Viliam Rigo
starosta obce Veľký Grob

Grobskí vinári majú za sebou netradičný rok

Svoju najdôležitejšiu akciu – Ochutnávku vín, zorganizovali ešte na začiatku marca, pred prvou vlnou koronakrízy a bola tradične veľmi úspešná. Boli tam remeselníci, hrala ľudová hudba Grobanka, spievala Konopa a „dozvuky“ trvali až do neskorých nocí. V kultúrnom dome ponúkli návštevníkom nielen ochutnávku ich vlastných vín, ale prezentovali sa aj vinári z Malokarpatskej vinárskej oblasti. Domáci vinári tento rok dosiahli mimoriadne úspechy na regionálnych súťažiach, obzvlášť sa im darilo na výstave vín v obci Cífer, kde získali za svoje výborné vína aj medailové ocenenia. Daniel Šmahel získal zlatú medailu za odrody Rizling vlašský a Veltlín zelený, Slávo Miške bol taktiež zlatý s červenou odrodou Dunaj a Vojtech Andor

starší získal striebornú medailu s tradičnou lokálnou odrodou Veltlín zelený. Najväčší vinársky úspech však v tomto roku dosiahli naši členovia spolku malokarpatských vinárov z vedľajšej dediny Čataj. Vinárstvo Brigant na prestížnej medzinárodnej súťaži AWC Vienna uspelo s deviatimi vínami, ktoré boli spomedzi silnej konkurencie vysoko hodnotené. Ich úspech je pre nás všetkých motiváciou, aby sme pracovali čo najlepšie, vzdelávali sme sa a prezentovali svoje vína širokej verejnosti i odborníkom s dôrazom na kultúrny odkaz našich starých otcov. Len tak môžeme produkovať kvalitné lokálne vína ako to robili generácie pred nami. Tohtoročnú úrodu hodnotia grobskí vinári ako tú z lepších, a to aj napriek veľkému su-

chu a následným nadpriemerným zrážkam, ktoré vinohradom neprospievajú a zapríčiňujú plesňové ochorenia. Grobské vinohrady to však zvládli a tak sa môžeme tešiť na dobré víno, ktoré predstavujú na nasledujúcej ochutnávke, ak to samozrejme pandemická situácia dovolí. Žiadne vedecké štúdiá ešte nepotvrdili, že by uvážlivá konzumácia dobrého vína pomáhala proti nákaze Covidom-19, ale život s pohárom dobrého vína v ruke je určite krajší a preto vám vinári prajú do roku 2021 všetko dobré a pripite si spolu s nimi „Na zdravie“ a držme sa ich motta „Kto víno pije, nevie ako škodí a ten kto ho nepije, nevie ako prospieva.“

- Sudová -

„Život vo Veľkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.

Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob, IČO: 00306291, Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk, registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: Viliam Rigo, starosta obce.

Odborný dozor pri spracovaní časopisu a redakčné korektúry, tvorba časopisu: Vydavateľstvo „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová - promovaná žurnalistka. IČO: 34644237.

Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

ROČNÍK ÔSMY, číslo DRUHÉ / december 2020. Ďalšie číslo vyjde v júni 2021.

Časopis vyšiel v náklade 550 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ. Za kvalitu fotografií zodpovedá obec a autori článkov.

Grobania zvládli testovanie na jednotku, napriek príslubom od štátu si sami vyhrnuli rukávy

Celoplošné testovanie vo Veľkom Grobe sa konalo po oba dni 31. októbra aj 1. novembra 2020. Už dopredu sa o tejto aktivite veľa rozprávalo, nikto však presne nevedel, čo ho vlastne čaká. Ani občania a tobôž samosprávy. Prípravy boli podľa Mgr. Ivety Rigovej z Obecného úradu vo Veľkom Grobe veľmi náročné. Celú akciu organizoval štátny aparát, ktorý rozposlal samosprávam inštrukcie, aby zabezpečili stoly, stoličky a pod. Čím viac sa približovalo testovanie, tým viac im pribúdalo povinností. „Štát zabezpečil hlavného koordinátora z ozbrojených síl, ochranné prostriedky len pre zdravotnícky personál, pričom zrejme ráтали s tým, že ten zdravotník tam odrobí počas dvoch dní 15-16 hodín, to znamená, že si vymení oblečenie iba dvakrát za deň. Nám sa striedali na jednom poste aj traja zdravotníci, teda sme potrebovali ochranné prostriedky pre troch ľudí - respirátory, štíty,

rukavice, overaly, všetok materiál navyše sme museli zaobstaráť sami,“ uviedla úradníčka. Rovnako museli zabezpečiť ochranné prostriedky pre zvyšných pracovníkov a taktiež aj množstvo dezinfekcie, ktorej bolo na trhu veľmi málo a bol o ňu doslova boj. „Bolo to veľmi chaotické, definitívne potvrdenie testovania prišlo veľmi neskoro, obce ešte niekoľko dní pred termínom nevedeli, či bude alebo nie a čo všetko budú potrebovať. Ďalšou ranou pod pás bolo hľadanie zdravotníkov, ktorých malo pôvodne zabezpečovať Ministerstvo zdravotníctva, bolo ich však veľmi málo a niekde chýbali úplne,“ uviedla obecná koordinátorka testovania. Aj na tomto poli si museli pomôcť sami. Podarilo sa im to vďaka ochote miestnych ľudí, ktorí sa ponúkli, že pomôžu. „Neviem, ako by sme občanom vysvetlili, že nemáme dostatok zdravotníckeho personálu na oba dni testovania a ako by prijali fakt, že ak sa nestihnú otestovať napríklad v sobotu, v nedeľu už nemôžu prísť. Ochetní Grobania nám veľmi uľahčili prácu a my sme im veľmi vďační za to, že sme ich nemuseli prosiť. V administratívne som bola aj ja spolu s tromi dobrovoľníkmi, veľmi pomohlo aj miestne DHZ, ktorého členovia spolu s ďalšími dobrovoľníkmi vykonávali dezinfekciu, usmerňovali ľudí a

celkovo dohliadali na hladký priebeh. Aj vďaka nim to bolo plynulé.

Tím tvorili zdravotníci Lucia Kocmanová, Eva Tallová, Martina Viteková, Monika Tršťanská, Štefan Ingeli, Daniela Zámečníková, Slávka Monaghan Ingeli, Veronika Schifferová, Adriana Ženišová a David Zámečník. Nezdravotníckymi pracovníkmi boli Lenka Jánošíková, Nicol Lipková, Martina Sidóová, Rastislav Kopper, Iveta Rigová a Viliam Rigo.

Dobrovoľníkmi boli členovia DHZ Veľký Grob, Branislav Lányi a Lucia Dutková.

Aby tímy fyzicky zvládali svoju prácu, striedali sa na smeny. Podľa Ivety Rigovej mali ľudia na začiatku obavy. V sobotu sa ale testovanie rozbehlo veľmi dobre, stihali otestovať 60 ľudí za hodinu s primeranou čakacou dobou. Poobede prichádzali aj cezpoľní a čas sa trochu predlžil. Kameň úrazu nastal podvečer, kedy sa testovacím tímom minuli certifikáty. Pre pribl. 1150 testovaných občanov poslali do Veľkého Grobu nedostatočné množstvo certifikátov. Iveta Rigová prezradila, že koordinátor niekoľko hodín obvolával, koho mohol, aby získal pre dedinu ďalšie certifikáty, ktoré mala v kompetencii armáda. Keďže nebol úspešný, museli testovanie prerušiť, čo ľudí dosť nahnevalo. Nakoniec nejaké tlačivá získali, zas to bol však nižší počet, ako očakávali. Dostatočný počet certifikátov a testovacích sád sa armádnemu koordinátorovi podarilo zabezpečiť až v priebehu nedeľného dopoludnia. Spoluobčania usilovnú prácu testovacích tímov dokonca aj ocenili. Priniesli im vlastnoručne ušité rúška, voňavú bábovku a počastovali ich aj rezňami a šalátom. Čo sa týka refundácie vynaložených financií samosprávy, štát obecnému úradu zatiaľ poslal financie za 1. vlnu pandémie. Úradníci aj starosta predpokladajú, že náklady vo výške 4000 Eur z 2. vlny im budú preplatené na jar alebo až v lete 2021. Starosta Veľkého Grobu Viliam Rigo potvrdil, že samospráva urobila maximum pre to, aby otestovali svojich občanov. Uviedol, že až neskôr prišli na to, že všetko nebolo pripravené zo strany štátu tak, ako malo. Teda, medializované informácie boli iné, ako ukázala realita. „Samospráva sa

snaží, aby sa obec posúvala dopredu. Ale myslím, že stojíme na mieste a čakáme, že sa samé niečo udeje, ale neudeje sa nič. Skladám klobúk dole pred ľuďmi, čo dokážu pragmaticky rozmyšľať a nepodliehajú hoaxom a umelým tlakom, odvádzajúcim pozornosť od reality života. Ja to takto vnímam celý čas. Tu sa ukázalo, že ľudská povaha reaguje v zmysle, že buď chytím paniku alebo postavím sa k tomu čelom a hľadám riešenie,“ potvrdzuje starosta Veľkého Grobu. Viliam Rigo si myslí, že aj napriek tomu, že vírus je okolo nás, nemali by sme zabúdať na povinnosti, naše ciele, ktoré chceme naplniť. „Dievčatá z obecného úradu dobre do detailu všetko premysleli a tak aj testovanie dobre dopadlo. Robili sme to pre občanov, mali sme signály aj od rebelov, ale ja nemôžem byť rebelom. Veľa rokov cítim, že štátna správa verejnú ignoruje, ale ja hľadám v živote zlatú strednú cestu a kompromisy a

je to o tom, že život sa nemôže zastaviť. Čakáme, že ozaj nám prostriedky refundujú a bolo by spravodlivé, aby mestá a obce tie peniaze dostali naspäť,“ reaguje starosta. Aby mohli testovanie zorganizovať, v obci stopli niektoré aktivity a peniaze určené na ne, využili tam. Starosta hovorí, že pokiaľ by bolo ďalšie testovanie, ich povinnosťou bude ho pripraviť. Obyvatelia sa však sami rozhodnú, či sa do radu postavia alebo nie.

- gregorová -

Zdravotníčku Luciu Kocmanovú teší súdržnosť občanov Veľkého Grobu

Jej srdcovkou je zdravotníctvo a tak sa aj počas celoslovenského testovania v rámci opatrení proti COVID 19 rozhodla pomôcť svojim spoluobčanom. Ani na okamih nezáváhala, keď sa bolo treba postaviť pred rad ustráchaných susedov a robila všetko potrebné, aby svoje obavy prekonali. Najmä vďaka Lucii Kocmanovej s ďalšími zdravotníkmi bolo vo Veľkom Grobe testovanie dobre zvládnuté. Pandemická doba sa nevyhla nikomu z nás. Každý pociťuje obmedzenia a najmä nepokoj z neistoty. Ako zdravotná sestra v prvej línii prežíva túto pandemickú dobu a mala niekedy pocit, že by robila niečo iné? „V mojej práci sa počas prvej vlny zmenilo veľa. Naučili sme sa pracovať v „skafandroch“, robiť telemedicínu, konečne sa vysvetľovať, prečo sme museli odložiť operácie, prečo nie je personál, krv od darcov. Spočiatku i nedostatok ochranných prostriedkov,“ priblížila zdravotníčka Lucia. Ako hovorí, strach z neznámeho vírusu bol evidentný v každom smere. Myslí si, že na druhú vlnu sme boli už všetci lepšie pripravení a tak to malo na pacientov miernejší dopad. Svoje poslanie robí srdcom a je to aj vidieť. „Moja práca ma naplňa a nemenila by som. Robila som časť svojho života mimo zdravotníctva, ale s láskou som sa vrátila späť k povolaniu sestry,“ prezradila zdravotná sestra. Na pomoc svojej obci prišla z vlastnej iniciatívy, už aj preto, že vo Veľkom Grobe býva vyše 17 rokov. Ako Lucia Kocmanová tvrdí, dedinu berie za svoju, aj preto, že v nej má svoj domov, mnoho priateľov a známych. „Mala som to šťastie, že v nemocnici, kde pracujem, testujeme už od prvej vlny a tak som mala skúsenosti. Plošné testovanie s antigénmi sme robili už 2 dni pred celoslovenským a to všetkým zdravotníkom a zamestnancom Ministerstva vnútra SR. Už počas piatku som bola niekoľko hodín aktívne účastná na testovaní a získala som cenné rady, ako pracovať maximálne efektívne. Zdravotníkov bolo nakoniec dosť. Ďakujem im všetkým,“ dopĺňa obetavá zdravotníčka. A ako na Luciu Kocmanovú zapôsobil účasť občanov a ako spolupracovali? Boli v pohode, alebo sa vyskytli problémy, nespokojnosť? Podľa šikovnej zdravotnej sestry k úspešnej akcii s dostatočným počtom testovaných prispel veľkým podielom starosta a jeho tím. Všetci vraj boli

úžasní a vytvorili veľmi dobrú partiu ľudí, ktorí sa zišli, aby pomáhali. „Prekvapilo ma množstvo ľudí, ktorí sa dali otestovať. Ale mrzí ma, že testovanie nebolo dobrovoľné. Okrem jednej pani (naozaj neviem, ktorá to bola), ktorá mi vyrazila ruku, boli všetci úžasní. Deti boli perfektné. Viem, že to nie je najpríjemnejšie, ale držali sa. Občas aj slzička niekomu vybehla, tak sa ospravedlňujem. JA povinne slzu utieram v práci každé dva týždne - v takých intervaloch nás testujú,“ približuje súčasnú situáciu Lucia Kocmanová. Azda najväčším problémom celoplošného testovania národa boli ochranné pomôcky, ktoré bolo potrebné získať v rekordne krátkom čase a najmä, aby ich bolo dostatok. Ako si s tým poradili v dedine? Zdravotníčka tvrdí: „Keby všetko stálo na pomôckach od armády, tak testovanie nezvládneme. Poslali nedostatok testov, overalov, štítov, žiadnu alkoholovú dezinfekciu!! Testovalo sa vďaka pomôckam a pomoci zo strany obce. Klobúk dole pred organizáciou z ich strany. Zase raz obec dokázala urobiť maximum pre svojich občanov.“ Nezabúda zdôrazniť aj veľkú pomoc miestnych dobrovoľných hasičov, ktorých obetavosť zhodnotila na jednotku. Zároveň jej bolo nesmierne ľúto všetkých ľudí vonku, ktorí zapisovali, pomáhali s organizáciou, policajtom a pod. Národ je pretestovaný. Myslí si zdravotníčka Lucia, že celoslovenská akcia pomohla znížiť chorobnosť vo Veľkom Grobe a bola podľa nej užitočná? „Nemyslím, že u nás pomohla k zníženiu chorobnosti, keďže percento pozitívne testovaných bolo minimálne. Skôr nám akcia ukázala, že ako komunita sme na tom veľmi dobre. Som veľmi rada, ako k tomu ľudia pristúpili,“ odpovedá dojata. Samotné testovanie, ktoré museli s tímom vykonávať počas dvoch dní, iste nebolo jednoduché zvládnuť. Život s rúškom na tvári zažívame všetci denno-denne. Avšak, ak k tomu pridáte aj ochranný odev, nie je dôvod na jasanie. A čo ešte taká psychika? „V overale som bola 5 až 6 hodín, 3 dni po sebe. Nie je to nič príjemné: nepiť, neísť na WC. Najmä nedostatok tekutín je nepríjemný. Obdivujem a ešte raz ďakujem všetkým, ktorí boli v tom obleku niekoľko hodín. Psychicky je to u mňa v poriadku, zažila som horšie veci vo svojej práci,“ približuje obetavá sestra Lucia. Ku koncu roka si azda ešte viac, ako inokedy, ľudia budú priať veľa zdravia. Sebe, rodine a svojim spoluobčanom k novému roku vinšuje: „Prajem všetkým rodinnú pohodu, lásku, zdravie. Aby sme sa i voči sebe správali ohľaduplne, láskavo a s úctou. A menej „zavírený“ rok 2021!“

Bc. Zlatica Gregorová

Mikuláš ani tento rok Veľký Grob nevynechal

Už začiatkom novembra sme na Obecnú úradu začali riešiť otázku, akým spôsobom dodržať všetky platné obmedzenia a zákazy a zároveň nepripraviť deti vo Veľkom Grobe o zážitok zo stretnutia s Mikulášom. Od začiatku bolo jasné, že baličky deťom doručiť treba, zostávalo ale vymyslieť akým spôsobom. Ako

inšpirácia nám poslúžili okolité obce, ktoré sa rozhodli doručovať Mikulášske baličky deťom priamo do domácností. Rovnaká myšlienka skrsla aj v hlave predsedu DHZ Veľký Grob Petra Keményho, vďaka čomu vznikol nápad rozvážať Mikuláša po dedine hasičským automobilom. Veci sa už potom dali rýchlo do pohybu a výsledok rozhodne stál za to.

Zatiaľ čo hasiči dostali za úlohu postarať sa o výzdobu a ozvučenie, Obecný úrad sa postaral o zapožičanie kostýmov a zabezpečenie adventných kalendárov. Všetko sa podarilo vybaviť načas a tak v nedeľu 6. decembra o 16:00 Mikuláš so svojimi pomocníkmi, dvomi anjelmi, dvomi čertami a vianočným škriatkom, oficiálne začali svoju návštevu Veľkého Grobu. Mnohým rodičom chvíľu trvalo, kým odhalili, že pod červenou čiapkou a bielou bradou sa neskrýva nikto iný ako náš starosta.

Pochod začínal za svetla, ale končil za úplnej tmy, keďže prejsť všetky ulice zabralo viac ako 4 hodiny. Deti aj rodičia boli aj napriek dlhému čakaniu veľmi trpezliví a Mikulášsku návštevu vítali s veľkou radosťou. Niektorí si pre

Mikuláša dokonca pripravili darčeky v podobe napečeného vianočného pečiva, ovocia, teplého čaju či nakrájanej klobásky, deti si zas pripravili rôzne básničky, pesničky a dokonca aj nakreslené obrázky.

Veríme, že sa nám takýmto spôsobom podarilo deti aspoň na chvíľu vytrhnúť z pochmúrnej reality a navodiť pravú vianočnú atmosféru. Pozitívne ohlasy od rodičov nás presvedčili o tom, že robiť takéto akcie má najmä v tomto období veľký význam a že stále platí, že kde je vôľa, tam je aj cesta, inými slovami povedané - keď sa nájde dostatok ochotných ľudí, nič nie je nemožné.

- ivetarigová -

Ako obyvatelia Veľkého Grobu zdolávajú pandémiu a čo im urobilo škrt cez rozpočet v roku 2020?

Tento rok je iný, ako doposiaľ. Žijeme úplne odlišné životy, aké sme si vonkoncom nepredstavovali. To, že koronavírus zasiahne aj Slovensko, bol ešte v januári iba zlý sen. Realita je však iná. Museli sme sa začať podriaďovať nariadeniam vlády, zohľadňovať seniorské časy pri nakupovaní a najmä dodržiavať odstupy, nosiť rúška a často si umývať ruky. Ani po lete a jeseni sa toho veľa nezmenilo. Pandémia stále trvá a tak nás zaujímalo, ako sa s týmito neľahkými časmi boria obyvatelia Veľkého Grobu. Jedenástim z Vás sme položili otázky, ako vnímate pandemický čas, ako vybavujete svoje záležitosti ohľadom detí, rodičov, návštev lekára a pod., s akými problémami sa pasujete doma aj v práci a aké škrtky Vám obávaný vírus tento rok narobil.

Kristína Bárkányi-Mészáros je momentálne na „materskej dovolenke“.

Priznala, že ani ona nie je zo súčasnosti nadšená.

„Keď sa malý syn narodil, mohli sme aspoň chodiť po obchodoch, to bol taký najväčší výlet na materskej. Mal skoro rok a a tak sme teraz išli do obchodu a tam kopec ľudí okolo, brutálna panika, takže o ničom,“ tvrdí Kristína. Veľké vízie na tento rok rodina nemala, keďže majú dve deti. Sú vraj radi, keď sa dostanú do dediny. „Zo stretnutí s rodičmi nemáme strach, dáme si rúško a dodržiavame, čo treba, v rámci zdravého rozumu,“ ozrejmla mladá mamička. **Michaela Čizmadiová** je taktiež na

Vláda hovorí iné, médiá iné, odporúčania sa vkuse menia, je to veľký chaos. Neviete, čo bude dnes, ani zajtra. Aj keď mám rešpekt pred týmto vírusom, už

nie sme až takí vystrašení z toho ako na jar, keď vtedy na začiatku nikto nevedel, čo je to za vírus. Kdežto, teraz už máme o ňom veľa informácií z každej strany, okrem hoaxov, samozrejme.“ Našťastie jej manžel chodí do práce. Najviac vraj Michaelu mrzí, že deti majú svoje krúžky zatvorené či porušené a tak sa nemôžu naplno realizovať. O niečo lepšie sa darí **Marcelovi Marcovi**, ktorý si teraz viac-menej užíva chvíle s rodinou. Aj keď nechce ľudí nahnevať, on sa má doma lepšie, ako pred pandémiou.

„Pracujem v zahraničí na turnusy, momentálne som však dlhšie doma, zaradený na „kurzarbeit“. Teraz som teda stále s rodinou, čo je výhoda oproti stavu pred pandémiou. Čo sa týka opatery o rodičov, sme dvaja súrodenci, striedame sa s nákupmi u mamy, ktorá je sama. V podstate, ak sú ľudia zodpovední a rešpektujú sa navzájom, tak všetko ide oveľa ľahšie, aj zvládanie obmedzení. Aj keď, žiaľ, niektoré rodiny a jedinci to pociťujú viac...“ prezradil Marcel Marec z Veľkého Grobu. Príjemné aj horšie situácie práve prežíva **Karolína Kováčová**. Je v

radostnom očakávaní, takže má to o čosi ťažšie. Z testovania je už zúfalá. „Stále mi robia testy, takže mám za sebou už štyri. Chodím do nemocnice, keďže som na rizikovom, tam je to obmedzujúce, všade treba nosiť rúška, iba v izbách ich nemusíme mať. Pracovne je to fajn, od septembra som na home office,“ vysvetľuje Karolína. Dieťaťko sa jej má narodiť na jar 2021, takže rieši, či pri nej partner bude môcť byť, alebo nie kvôli Covidu 19. A to nie je všetko. Padli jej aj cestovateľské plány. „Na jar som mala ísť do vysnívaného Thajska a v apríli nám stornovali Grécko. V lete sa nám podarilo vybehnúť aspoň

na pár dní do Chorvátska, tam ale nechceli ľudí ubytovať na pár dní, báli sa, bolo to iné. Teraz mi zase chýbajú Vianočné trhy, kde by sme sa mohli odreagovať,“ dodáva mladá Grobanka. Iné situácie pre zmenu zažívajú dôchodcovia. Jedným z nich je aj **Jaroslav Chnupe** (foto odmietol).

Z vírusu si žarty nerobí. „Pandemický čas vnímame tak, že dodržiavame opatrenia, v rámci možností. Robíme to, čo bolo nakázané od pána z vlády. S nikým sa nestretávame, iba s deťmi v rodine. Aj to sporadicky a za dodržania opatrení,“ vyhlásil pán Jaroslav. Riaditeľka Základnej školy vo Veľkom Grobe **Mgr. Jana Brinzová**

priblížila, ako pandémia zasiahla ju osobne. „V mnohých oblastiach pracovných je hektický. Na jar sa bolo treba veľa za pochodu učiť a keďže vždy chceme, aby všetko klapalo, idem na plné obrátky. Všetko sme si rozbehli a zabehli. O to nám je teraz ľahšie. Na druhej strane, teraz je všade veľa nervozity, chaosu, zlých predpisov, ktoré ešte ani nezačnú platiť a sú zrušené. Toto všetko vyvoláva nestabilitu, nieistoť a pôsobí vyčerpávajúco. Nevidieť nikde nejaký plán, cieľ ani cesty ako sa tam dostať,“ reaguje riaditeľka. Tvrdí, že sa treba spoľahnúť na zdravý rozum a vydržať, nekapitulovať. Teší sa, že v lete stihla vybehnúť do Prahy po galériách. „Bola úplne vyľudnená, samí Pražáci tvrdili, že to ešte nevideli. V auguste týždeň v Nízkych a Vysokých Tatrách a potom len v práci. Jediné, čo mi vypadlo, bolo spoločné stretnutie s viacerými priateľmi a ich rodinami koncom septembra, lebo už bola situácia zhoršená,“

priznáva Jana Brinzová. Ďalší Groban, ktorý situácie prežíva vcelku v pohode, je **Rastislav Kosec**. Tvrdí,

že situáciu zvláda normálne. „Tým, že sa viem prispôbiť, dodržiavam opatrenia, dá sa to zvládať. Samozrejme, chce to od každého úsilie naviac. Pandémia nás výrazne nezasiahla. Aj pred pandémiou som čiastočne pracoval z domu (home office) a mohol som sa stretávať s klientami, čo aktuálne nie je doporučené a na základe toho máme zrušený vianočný večierok. Padli nám cestovateľské plány. Rodičia mali ísť do kúpeľov, takisto padli rodinné oslavy, také tie sociálne kontakty nie sú,“ priznal Rastislav. Na spôsob home office pracoval aj **Ing. Daniel Turcár**.

„V podstate sa zmenilo to, že som viac robil z domu. Deti boli tiež doma, takže som bol okrem geodeta aj administrátor, IT špecialista, učiteľ,“ potvrdil geodet. Objasnil nám, že teraz viac so zákazníkmi v práci komunikujú cez e-maily aj telefonicky. Zdravotné problémy sa im vyhli, aj keď boli v kontakte s covid pozitívnymi ľuďmi. „Tento rok sme vybehli i k moru, na kratší čas ako obvykle a zvyšok cestovateľských plánov sme pre vírus zmenili a pochodili a prebicyklovali okolie Veľkého Grobu a blízkych Malých Karpát. Čo sa týka rodinných osláv, tie sme preložili na iné termíny,“ prezradil Daniel.

Podnikateľ **Radoslav Andor** má na nepriaznivú dobu, ktorú zažívame, zaujímavý názor. Priblížil, čo mu teraz *zapasovalo do karát*. „Čo sa týka obchodu, naučil som sa nové

veci, nemusel som ale nič meniť. Biznisová sféra je na tom ťažšie, podnikom tržby klesajú, ale, keď ste inteligentný, v biznise to ide. Ja to beriem ako plus, že som sa naučil nové veci a viem, že sa budem uberať aj iným

smerom v podnikaní,“ objasnil mladý chalan s veľkými cieľmi. Pandémiu vníma skôr kladne, zato však stále sa meniace opatrenia hodnotí negatívne. Podľa Radoslava si na ne ľudia nestíhajú zvykať a prichádzajú stále ďalšie. Negativitu vidí aj

v prakticky neexistujúcom sociálnom živote. **Jana Klenovičová** vlastní cestovnú kanceláriu aj

krčmu. Tú si založila pre prípad, že cestovka nepofrčí. Teraz ani jedno jej podnikanie nefunguje.

Nevyplakáva do vankúša, ale skúša sa zamestnať inými činnosťami. „Teraz sa venujem chovu psov. Pandémia spôsobila, že si každý musí nájsť niečo, čomu sa doteraz nevenoval, keď je obmedzený v tom, čo robil. Šťastie je, že štát „na chvíľu“ stopol úvery,“ vyhlásila obyvateľka Veľkého Grobu. Nad vodou ju držal predaj leteniek, ktorý je teraz vďaka kríze nižší. S hrdosťou a optimizmom v

hlase tvrdí: „Aj keď mi na 99% pandémia oslabila podnikanie, teraz aspoň dopijam zásoby v mojej krčme :)“. Dôchodkyňa **Rozália Chrenková** nám prezradila, že všetko sa dá, keď

to musíme zvládať. „Snažíme sa správať zodpovedne, dodržiavame nariadenia, necestujeme, vyhýbame sa stretávaniu

s ľuďmi. Boli sme sa dať testovať celá rodina,“ spresnila nám obyvateľka Veľkého Grobu. S deťmi sa vraj vidávajú, pretože bývajú všetci v okolí, dcéra s vnučkou býva u nich, takže si vedia pomôcť. Aj rodine pani Rozálie sa zdravotné problémy v súvislosti s COVID 19 obľúkom vyhlí, takže môže v pohode privítať šťastný a dúfajme, že aj veselší rok 2021.

Bc. Zlatica Gregorová

Manželia z Veľkého Grobu, ktorí sa ochrane životného prostredia venujú profesionálne

Manželov Andreja a Danu Devečkovcov priviedla do Veľkého Grobu túžba po realizácii spoločného sna – bývať v starom dome s veľkým pozemkom, kde by mohli realizovať všetky svoje predstavy o rodinnom živote. Andrej pochádza z Bratislavy a Danka, ktorá detstvo prežila na krásnej, ale studenej Orave, preferovala južné Slovensko. Andrejovi rodičia už mali vo Veľkom Grobe vikendovú chalupu, a tak obec dobre poznali, a keď sa naskytla príležitosť – predávala sa nehnuteľnosť, ktorá vyhovovala ich požiadavkám, kúpili ju a dali sa do rekonštrukcie, pri ktorej citlivo zachovali pôvodný ráz veľkého dedinského domu. Od začiatku sa im všetko darilo a jeden veľký sen sa im

splnil hneď po nastahovaní – narodila sa im dcérka Adelka. Oba sú absolventi Technickej univerzity vo Zvolene, fakulty ekológie a environmentalistiky a tejto oblasti sa venujú profesionálne i súkromne. Danka pracuje na Ministerstve životného prostredia ako projektový manažér v oblasti posudzovania projektov štrukturálnych fondov. Andrej pracuje v neziskovom sektore v Bratislavskom regionálnom ochrannárskom združení, ktoré je už viac ako 20 rokov najväčším ochrannárskym združením a realizuje v oblasti južného Slovenska od Bratislavy až po Komárno, kde majú veľkú základňu na Dunajskom ostrove, cez Bošácu až po Záhorie, projekty na ochranu prírody. Pri Komárne organizujú aj letné tábory pre deti, v Štúrove zachraňujú slaniská, na Záhorí revitalizujú rieky, na Dunaji vracajú život do slepých ramien, vo viacerých lokalitách odstraňujú invázne rastliny a na Kopaniciach zachraňujú pôvodný rastlinný genofond. Práca je to veľmi pestrá, ale aj náročná. Keďže sú tieto projekty financované Európskou komisiou z programu Life+, ich realizácia je obmedzená na územia Natura 2000, kam kataster Veľkého Grobu nepatrí, a tak Andrej doma v Grobe pracuje hlavne na svojom súkromnom projekte a to sú mäsožravé rastliny, ktoré pestuje od desiatich rokov. Je štatutárom Slovenskej spoločnosti pestovateľov mäsožravých rast-

lín, ktorá združuje milovníkov týchto podivuhodných rastlín, ktoré sa živia drobným hmyzom, ale niektoré dokážu „zožrať“ aj malé stavovce ako myšky či žabky. Aj u nás doma môžeme nájsť mäsožravky, ale ich rajom sú predovšetkým trópy. V Andrejovom skleníku sa cítite ako v tropickom pralesi plnom bizarných rastlín, lákajúcich hmyz neuveriteľnými tvarmi a farbami a mnoho druhov tropických orchideí, ktorým sa zasa venuje Danka. Devečkovci, ako nadšení cestovatelia, sa za mäsožravkami vypravili aj do ďalekej divočiny v Thajsku, na Borneo v Malajzii a Andrej aj do južnej Ameriky, aby sa čo najviac dozvedeli o ich živote v prirodzenom prostredí. V Európe je pestovanie mäsožraviek veľmi populárne a ich nadšení pestovatelia úzko spolupracujú. Viac sa môžete dozvedieť na internete na www.masozraverastliny.org. S dcérkou Adelkou zatiaľ chodia iba na menej náročné expedičné výpravy, ale trpezlivo čakajú, až podrastie, a budú sa môcť celá rodina vypraviť do exotických končín. Adelka už dnes ovláda názvy rastlín a v skleníku vás udiví odborným výkladom. Aj ona je, samozrejme, ochránarka a milovníčka mäsožraviek, veď aj meno dostala po našej najznámejšej mäsožravej rastline z českého filmu Adéla ešte nevečerala. Na otázku, čo sa im v Grobe páči, odpovedali, že vďaka Adelke navštevujú všetky detské komunitné akcie, ktorých po iné roky býva

neúrekom, a tak sa, ako mnohí iní „novogrobiania“ zapájajú do života obce. Zamestnanie a starostlivosť o veľkú záhradu, hospodárstvo a dom im zaberá veľa času, ale ako poctiví ekológovia sa snažia zapájať do každoročného jarného upratovania, aby bol Veľký Grob tou najčistejšou obcou na okolí. Na otázku, čo im v obci chýba, nenašli odpoveď. Sú veľmi nenároční a takmer všetko, čo potrebujú, im poskytuje ich domov. Nechýba im mestská infraštruktúra, ani shopingy, ani fitká, reštaurácie či bary. Občas sa niekam vyberú za kultúrou, ale najradšej do prírody, na hriby, na túru alebo len na prechádzku do lesa. Ako ekológovia patria

do skupiny „dokonalých recyklátorov“, ktorí na zbernom dvore odovzdajú vyseparovaný odpad, ale recyklujú aj opačným smerom a domov si prinesú staré kusy nábytku a prinavracajú ich znovu do života. Ich hrnce nebyvajú v supermodernej kuchynskej linke, ale v reštaurovanom starom kredenci, ich jedálský stôl má sto rokov, Andrej zbiera staré visacie zámky a Danka najradšej číta krásne knihy nielen o prírode v kresle po babičke. Ako šikovní poľnohospodári si pre svoju domácnosť prisvie ekologicky vypestujú všetku zeleninu, ovocie a bylinky a úrodu konzervujú a mrazia, aby im vitamíny nechýbali ani v zime. Chovajú sliepočky a kačky a ako správni gazdovia majú aj psíka a mačičky.

Aj oni tento rok prežili v pandemickom režime, pracovali trochu v Bratislave a trochu z domu, a tak aspoň ušetrili čas na dochádzanie a o málinko viacej sa mohli venovať starostlivosti o dom, záhradu, skleník, fóliovníky a hlavne Adelke, ktorá už je veľká predškoláčka. Podarilo sa im vybudovať si vo Veľkom Grobe naozaj šťastný domov. Je to odmena za to, že ochraňujú prírodu, staré veci, dedičstvo po predkoch a nepodľahli konzumnému spôsobu života? Možno áno. Ale možno stačí byť pozitívne naladený a ísť si poctivo za svojím cieľom.

„Na kolesách po Grobe 2020“ sa organizátorom opäť vydaril

Medzi spoločenské podujatia, ktoré sa vo Veľkom Grobe postupne stávajú tradíciou, neodmysliteľne patrí Veľkogrobský piknik a detský cyklopretek Na kolesách po Grobe. Pre obe podujatia to mal byť tento rok už tretí ročník. 1. vlna koronakrízy však nečakane udelila STOPKU všetkým hromadným podujatiam a pôvodný jarný termín realizácie neprichádzal do úvahy. Organizátorom pikniku Vladovi Kubalákovi a Maťovi Žákovi a organizátorskému tímu cyklopretekov

Martin Palčo, ktorý sa voľnom čase rád venuje práci s drevom a na podujatie zabezpečil drevené pódium a stupienky pre víťazov a pomohol aj s celkovou prípravou aj priebehom podujatia.

V sobotu 29. augusta bolo všetko pripravené a lúka vedľa Obecného úradu sa od 12:30 postupne začala naplňať návštevníkmi. Tretí ročník pretekov Na kolesách po Grobe bol opäť určený pre deti od 0 do 12 rokov, ktoré boli rozdelené do 6-tich vekových kategórií. Novinkou

ater a Nikoleta a Eva Rigové. Celková atmosféru prvej časti podujatia dotvárali rodičia a ostatní rodinní príslušníci, ktorí sa ani tento rok nenechali zahabiť a povzbudzovali z plného hrdla. Do cieľa sa úspešne podarilo doraziť všetkým, aj keď pri najmladšej kategórii to bolo väčšinou vďaka povolenému dopingu vo forme rodiča. V najstaršej kategórii ročníkov 2008-2009 sa na prvých miestach umiestnili Norika Gavrilová a Oliver Ingeli, v kategórii 2010-2011 to boli Dadka Andorová a Radko Prekop. Prvé priečky medzi ročníkmi 2012-2013 patrili Elle Monaghan Ingeli a Riškovi Krokkerovi, medzi ročníkmi 2014-2015 Tamii Tlachovej a Riškovi Bezúrovi. Najmladšie kategórie ovládli Trisha Tlachová a Oliver Felszeghy spomedzi ročníkov 2016-2017 a Dávidko Prekop a Linda Palčová s Alexandrou Felszeghy (obe spoločne na 1. mieste) v kategórii 2018-2019.

Všetci zúčastnení boli ocenení medailou, účastníckym darčekom a drobným občerstvením. Víťazi si navyše odniesli poháre, víťazné tričká a mladšie kategórie aj vecné ceny v podobe hračiek, bublifukov či plastelíny. Pretekov sa aktívne zúčastnilo viac ako 80 detí, mnohé z nich prišli z iných obcí. Organizátori veria, že sa pretekárom tento spojený tretí ročník páčil a radi sa do našej obce vrátia aj na budúce. Po ukončení pretekov program plynule pokračoval 3. ročníkom Veľkogrobského pikniku.

IR

Vilovi a Ivete Rigovcom z ŠK Veľký Grob tak nezostávalo nič iné, len akcie presunúť na iný, vhodnejší termín. S letnými mesiacmi našťastie prichádzalo aj postupné uvoľňovanie protipandemických opatrení a nápady a predstavy v hlavách ľudí z oboch organizačných tímov opäť naberali na obrátkach. V tej dobe vznikla myšlienka spojiť obe obľúbené podujatia do jedného, vytvoriť športovo-kultúrnu akciu pre široké spektrum občanov a vynahradiť tak Grobanom aspoň trochu sklamanie zo zrušených Obecných dní. Začiatkom augusta sa postupne začali prípravy a predstavy získavali reálnu podobu. Organizátori postupne pripravili harmonogram, vytýčili trasy a miesto podujatia, našli potrebný počet pomocných rúk. Veľkou pomocou bol pre nich veliteľ miestnych dobrovoľných hasičov

tohto ročníka bolo, že dievčatá a chlapci v každej vekovej kategórii boli hodnotení oddelene. Trasa viedla od parkoviska pri Obecnom úrade popred Zdravotné stredisko, staršie skupiny pokračovali popri Evanjelickom kostole, ďalej cez most na Pangerskú ulicu, na konci ktorej sa otočili a vracali sa rovnakou trasou naspäť do cieľa. Dĺžka trás bola prispôbená veku a schopnostiam detí, začínala na 160m pre deti narodené v rokoch 2018-2019 a končila na 1400m pre kategóriu ročníkov 2008-2009. Veľmi dôležitú úlohu počas pretekov mali traťoví komisári, ktorí dohliadali na bezpečnosť, plynulosť a tiež na dodržiavanie fair play. Počas tretieho ročníka sa tejto úlohy zhostili poslanec Obecného zastupiteľstva Rudolf Ženiš, Lenka Jánošíková, Radoslav Andor, Peter Krška, Hugo Klenovič, Alexander Ze-

Koronavírus žiakov aj učiteľov v základnej škole poriadne potrápil

Zdravý deň v Základnej škole Veľký Grob

Celý rok 2020 sa nesie na veľmi čudných „vlnách“. Na jar, keď sa prebúdzala príroda a my spolu s ňou, nám namiesto radosti a optimizmu zasadla do duše obava o svoje zdravie. To, čo sme vidali v správach zo zahraničia, sa nás zrazu bytostne dotýkalo. Koronavírus narobil šarapatu v našich súkromných aj profesionálnych životoch a tak nám zostáva len dodržiavať nariadenia a nevzdávať sa. Asi najviac protiepidemických opatrení zažívali deti v školách a ich učitelia. Raz boli doma a učili sa online, potom zase na pár týždňov boli vo svojich laviciach, aby ich opäť na čas opustili. Vedenia škôl sa okrem bežnej agendy museli zaoberať aj zháňaním dezinfekcie, usmerňovaním zamestnancov a najmä dodržiavaním chodu vyučovacieho procesu podľa nariadení. Aj vo Veľkom Grobe mali veselo. Očakávali návrat detí do škôl, ten však neprebehol, ako mal. Riaditeľka tamojšej základnej školy Mgr. Jana Brinzová nám opísala, ako sa s týmito situáciami vysporiadala. „Začiatok roka bol pod prísny hygienický režim a to len v triedach. Prváci s rodičmi podľa nariadení mali prvý, pre nich veľmi dôležitý deň, na školskom dvore v altánku. Slávnostná atmosféra sa vytratila. Úsmevov na tvárach bolo pomenej, príjemné zvítanie bolo nahradené odoberaním rôznych prehlásení, vyhlásení(dokladov o bezinfekčnosti)....“ priblížila riaditeľ-

ka Základnej školy vo Veľkom Grobe. Zvláštna atmosféra teda zavládla v radoch učiteľov aj žiakov. Nezostávalo iné, len sa prispôbiť. Podľa Jany Brinzovej im príprava dala zabráť, uviedla: „Na otvorenie šk. roka sme sa chystali takmer celé letné prázdniny, lebo obec nám menila krytinu na streche, maľovalo

telka máva s deťmi v prvý deň viaceré činnosti, ktoré sa vonku realizovať nedali. Prvý deň bol pre prvákov veľmi okresaný, pre nás, čo sme zažili iné nástupy do školy, bol rozpoltený,“ spresnila riaditeľka. Zaujímalo nás, ako to všetko vnímali deti a ich rodičia, boli v pohode alebo boli problémy s nedodržiavaním opatrení? „Deti boli trochu tichšie, s otázkami v očiach - čo bude, ako bude, ale živé, no s rúškami na tvárach - úsmevy veľmi nevidno. Rodičov máme disciplinovaných, pravidlá dodržiavajú a ak sa niekto pozabudne, bez výhrad rešpektuje upozornenie. Ide predsa o ich deti,“ reagovala riaditeľka školy. Pandemické obdobie stále trvá. Ako asi prebieha vyučovanie vo veľkogróbskej škole? Rána vyzerajú podobne. Žiaci prejdú filtrom, počas ktorého im zmerajú teplotu a musia si dezinfikovať ruky. Starosti pribudli aj rodičom, tí musia dôsledne kontrolovať svoje deti už pred odchodom do školy. Jana Brinzová uviedla, že „rodičia si uvedomili, že nachladnuté a zahlienené deti im vrátíme, tak počkajú každé ráno, či dieťa prejde filtrom. Ak je nachladnuté, zostáva pár dní doma a pokračuje ďalej v škole. Ak chýbajú v triede viac ako 4 deti, môžu sa pripnúť do triedy na vyučovanie - aspoň nestrácajú kontakt s triedou, ani s učivom. Z dôvodu Covid ochorenia sme mali už dve triedy na 10 dní v karanténe - učili sa cez Zoom denne.“ Podľa vedenia školy vo Veľkom Grobe prísne opatrenia narobili problémy nielen v učení, ale aj

zaužívaných činnostiach žiakov, ako je stretávanie sa cez prestávky alebo aj obmedzenie Telesnej a Hudobnej výchovy. „Nemožnosť vybehania sa, vybláznenia v nich hromadí energiu, sú hlučnejšie, občas agresívnejšie. Ak máme dôsledne chrániť deti i seba, máme zamedzené divadlá, exkurzie, dopravné ihriská, celoškolské akcie,“ objasnila riaditeľka. Napriek tomu stihli v škole zorganizovať akciu Zdravý deň, no ani ten nebol tým, čím býval. Chýbala spoločná ochutnávka, teda to, čo decká najviac teší, že sa môžu pochváliť spoločným dielom pred spolužiakmi. Hostili sa teda sami, vo svojej triede. S blížiacim sa koncom roka prichádzajú na rad tradičné oslavy Mikuláša a Vianoc. Triedy zdobia papieroví Santovia, čerti aj anjeli a vytvárajú príjemnú predsviatočnú atmosféru. Deti v školách zvykli v tom čase nacvičovať parádny program, spievať koledy a potešiť nimi svojich rodičov aj učiteľov. Ako tieto sviatky vyzerali v Základnej škole vo Veľkom Grobe v decembri 2020? Riaditeľka prezradila, že Mikuláša oslávili opäť po triedach. „Predvianočný deň sme si urobili v rúškach. Spoločne sme vyhodnotili zber, na to sa vždy deti tešia. Boli sme aspoň na chvíľu všetci spolu, oslávili sme to a potom nás už čakal odchod do prázdninovej karantény. Do nového roka by sme si želali, aby každý prístupoval ku každému zodpovedne a aj keď sme túto vetu počuli tisíckrát, ak by sa tak naozaj stalo, vírus by nemal priestor,“ dodala na záver.

Bc. Zlatica Gregorová

sa celé podkrovie, panie učiteľky natierali dvere, upratovali sme, všetko bolo čisté, pekné, dali sme namontovať videovrátnika, aby rodičia nemuseli chodiť do budovy školy. Nálada kolektívu bola dobrá, všetko bolo zorganizované, pripravené na prvý deň-každý vo svojej triede.“ Následne dostali usmernenie, že prváci s rodičmi musia byť v exteriéri školy, čo im zase narobilo vrásky na čele. „Pani uč-

Pandémia Covid-19 poznamenala ich jarnú prípravu, odvolané boli všetky jarné podujatia, v lete len čo-to postíhali, jeseň kopíruje jarnú sezónu a na zimnú prípravu sa zatiaľ iba chystajú. Jedno veľké pozitívum však musíme zdôrazniť, to najdôležitejšie

ich nečakalo letné slniečko, aby ich pri behu aspoň trochu potešilo. Tento rok to bolo naozaj ťažké a pochvalu a poďakovanie si zaslúži každý účastník triatlonu. Najlepšie sa tento rok s traťou popasovali v kategórii mužov Marek Pavuk, druhý bol Dalibor

Chlapci z Athletic club Human Motors mali tento rok veľmi chudobnú sezónu.

Z individuálnych úspechov členov klubu musíme spomenúť bronzovú medailu Martina Vrbjára v časovke dvojíc na Majstrovstvách Slovenka v cyklistike.

Martin bol najaktívnejším členom klubu a absolvoval viaceré cyklistické a bežecké preteky, ktoré sa organizátori usilovali natlačiť medzi prvú a druhú vlnu koronakrízy. Mnohé plánované preteky však chlapci museli vynechať. Ronald Gálik mal napríklad na pláne Ironmana v Južnej Afrike a pre koronakrízu musel zostať doma. Ani mnohé tradičné slovenské preteky sa nekonali, čo pravdepodobne poznamená aj nasledujúcu sezónu. Nedostatok pretekov chlapci nahradili súkromnými cykloakciami. Absolvovali trojdňovú Tour de Slovakia do Žiliny a náročnejšie cyklotúry do Štúrova a do Budapešti. Na otázku, ako riešia dorast, lebo členovia klubu už veru nie sú žiadni tínedžeri, chalani odpovedali, že sa obzerajú po malých pretekároch, ktorí jazdia na akcii **Po Grobe na kolesách**, ktorú organizuje Vilo Rigo mladší. Bohužiaľ, zimný beh ulicami Veľkého Grobu **Vianočná sedmička** sa tento rok nebude konať, čo členov klubu veľmi mrzí, lebo toto spoločné lúčenie sa s uplynulou sezónou bude mnohým jeho verným účastníkom chýbať.

Bolo toho športu tento rok veru menej, mnohí trochu zleniveli, niektorí dokonca pribrali nejaké to kilo, ale všetci spoločne veríme, že na budúci rok sa svet vráti do starých koľají a športovať sa bude tak ako pred korunou.

Eva Sudová

podujatie – **Veľkogrobský triatlon 2020** sa im podarilo zorganizovať, lebo jeho termín sa takpovediac trafil medzi prvú a druhú vlnu koronakrízy a vzhľadom k tomu, že nejde o masový pretek s tisíckami účastníkov, zmestil sa aj do limitov platných obmedzení. Štátny sviatok v utorok 1. septembra 2020 teda športovci oslávili spoločne na Slniečnych jazerách v Senci, kde sa plávalo a bolo prvé depo. Odtiaľ sa pretekári „prebicyklovali“ do Veľkého Grobu, kde po vyznačených uliciach absolvovali bežeckú trať a končili v depe pri Obecnom úrade. Už na štarte bolo treba poďakovať všetkým odvážnym športovcom, ktorí sa nezľakli Covidu-19 a ani mizerného počasia. Opäť bolo pod mrakom a fúkalo, plavci na štarte drkotali zubami a najčastejším diváckym outfitom boli gumáky, pláštienky a teplé mikiny. Na bicykloch mokrych pretekárov ešte dobre prefúkalo a ani v Grobe

Riška a tretí Michal Škvarenina. Narýchlejšie ženy boli Nikola Čobrová a za ňou Diana Ambrusová a Barbora Kunovská. Domáce farby hájil Ronald Gálik, ktorý „to dal“ za 1:29 hod. Na všetkých účastníkov v cieľi čakali krásne pamätné medaile a plechovky Red Bullu. Víťali ich verní diváci a šťastní členovia ich zväčša rodinných realizačných tímov. Maminy, ockovia, ale aj manželia, frajeri, frajerky a malé i väčšie deti sa úprimne tešili, že ich príbuzní statočne dobehli do cieľa.

Všetci grobskí dobrovoľníci, ktorí už tradične ochotne a profesionálne preteky zabezpečovali, si po zásluže oddýchli a môžeme konštatovať, že aj napriek nepriaznivým okolnostiam všetko dopadlo na výbornú. Hromadu krásnych fotiek, videí i celé výsledkové listiny z Veľkogrobského triatlonu 2020 nájdete na internete: <https://www.facebook.com/velkogrobskytriatlon/>.

Tretí ročník Veľkogrobského pikniku

Tento rok bol veľmi neštandardný a Grobané museli oželiť mnohé kultúrne, športové či spoločenské podujatia, ktoré k životu obce neodmysliteľne patria, a preto je dôležité vyzdvihnúť aspoň tých zopár realizovaných akcií, ktoré aspoň trochu pripomínali roky minulé, keď sa vo Veľkom Grobe každý víkend niečo dialo.

V druhej polovici prázdnin, medzi prvou a druhou vlnou prísnych protipandemických opatrení, sa Martin a Evička Žákovci rozhodli, že sedieť doma za pecou už ich otravuje a oslovili pána starostu s otázkou, či by sa nedal zorganizovať aspoň piknik. Našli u neho plnú podporu a rýchlo sa dali do prípravy. Starosta ochotne zariadil tie „technické“ záležitosti (srdečne mu ďakujeme) a Žákovci a Vladko Kubalák sa postarali o program.

Termín „zosúladiť“ s ďalšou športovou akciou **Po Grobe na kolesách**, a tak mali deti celú poslednú prázdninovú sobotu o zábavu postarané. Malí športovci, ktorí na odrážadlách, kolobežkách a bicykloch pobehali skoro celú dedinu, boli najlepšou reklamou na piknik, lebo všetkým pripomenuli, že dnes je ten pre deti veľmi dôležitý deň.

Organizátori volili trochu komornejší formát a o voľačo menej bolo aj účastníkov, ale od poobedia do večera sa na lúke pri potoku vystriedalo detí neúrekom. Možno ich prilákali čokoládové palacinky, ktoré pripravili ochotné maminky (srdečne im ďakujeme, lebo napiecť skoro dve stovky palacinek je priam heroický výkon) alebo popcorn, ale viac ich asi potešila šanca stretnúť sa s kamarátmi a užiť si krásny deň. Prišli celé rodiny a detičky od novorodencov až po tínedžerov v sprievode rodičov i prarodičov.

Na programe bola, samozrejme, rozprávka divadielka Agape

Príbeh malého srdiečka, potom Martinova mamina Ivetka Mészárosová pripravila pre deti aktívne čítanie, ktoré prekvapilo hlavne rodičov, ktorí videli, ako dokázala deti to tejto aktivity zapojiť a upútať ich. Je dobre vedieť, že nielen telkou a mobilom sa dajú deti zabaviť. Nasledovala detská diskotéka DJ

Do budúcnosti majú organizátori veľké plány, chceli by organizovať jeden piknik na konci školského roku a druhý na konci prázdnin, ale to všetko je ešte iba vo hviezdach, lebo v tejto pandemickej situácii naozaj: „Nikto nič negarantuje.“ No a čo je nového v divadielku Agape, ktoré počas tohto roka

získali grant na realizáciu novej rozprávky, a tak sa deti, hneď ako sa uvoľnia protipandemické opatrenia, môžu tešiť na nové predstavenie. Evička zasa pripravila pre deti malé papierové vymalovávankové divadielko so zimmou rozprávkou. Čas, ktorý trávia nútene doma, sa obaja venujú

Maľka Benča, aby bol aj nejaký organizovaný pohyb, opäť sa prezentovala grobsko-kysucká kapela Bonks a po zotmení bolo premietanie pod holým nebom. Prekvapením pre deti bolo nové javisko, ktoré skonštruoval Pali so svojím otcom. Na lúke nechýbal ani stánok s tradičnou letnou ponukou – kofola, pivo, cigánska a stánkari boli spokojní, všetko sa zjedlo a vypilo. Napriek tomu, že všade na okolí pršalo, hrmelo, blýskalo sa, nad Veľkým Grobom stál svätý Peter so svojím dáždnikom, a tak celá akcia prebehla v suchu, teple a pohode.

hralo naozaj pomenej? Martin rozhodne neleňošil. V stodole pri ich chalúpke vybudoval malé divadielko pre 40 divákov, kde už aj odohrali niekoľko predstavení a plánuje založiť Malú grobskú scénu, ktorá bude prezentovať nielen bábkové rozprávky, ale aj aktívne čítanie a čas a záujem divákov ukáže, čo ďalšie sa tam bude diať. Hrali aj online na internete, aby potešili deti, ktoré sa bez školy a kontaktu s kamarátmi doma nudili a boli smutné. Odporúčame všetkým nájsť si ich videá na www.martinzak.sk alebo facebooku. Od Fondu na podporu umenia

svojej krásnej dcérke Anabelke a príprave ďalších projektov. Pri písaní tohto článku sme si uvedomili, že takéto detské akcie svojím spôsobom spájajú všetkých Grobanov. Je úžasné, že v obci funguje toľko aktívnych spolkov a združení, ktoré vám ostatné obce môžu iba závidieť, ale trochu to zaváňa istým separovaním sa. Deti však majú aj poľovníci, aj rybári, aj športovci, aj hudobníci, dôchodcovia majú vnúčikov a pravnúčikov, a tak každá akcia pre deti spojí všetkých bez rozdielu ich vlastných záujmov.

- sudová -

Coffia – luxusné potešenie pre milovníkov kávy v našej obci

Michal Maliarik
s baristkou Luciou Okšovou

som sa veľa nielen o pražení, ale aj o ochutnávaní kávy.

• Aká dlhá bola cesta od myšlienky venovať sa káve po prvú kávu upraženú vo vlastnej pražiarni?

- Trvalo to asi štyri roky a musel som sa veľmi veľa naučiť, konzultoval som sa veľmi veľa naučiť, konzultoval som sa dodnes konzultujem s poprednými svetovými odborníkmi predovšetkým z Londýna, ktorý je Mekkou kvalitnej kávy. Neľahké bolo aj vlastné vybudovanie pražiarne, ktorá musí spĺňať neuveriteľné množstvo rôznych predpisov. Chcelo to veľké nasadenie a drive, ale čím viac som vedel, tým viac som išiel takpovediac „za kvalitou“.

• Dá sa táto kvalita nejako kvantifikovať?

Asi len 5 až 10 % kávy na svete je tej najlepšej kvality s označením SPECIALTY. Takáto káva musí podľa Specialty Coffee Association dosiahnuť skóre aspoň 80 bodov (zo 100 možných). Naše kávy Coffia dosahujú bežne skóre 87+ a nezriedka viac. Pražíme kávu troch úrovní – na filter (svetlá káva, má najviac typických vôní a chutí a vyššiu aciditu), moderné espresso (tmavšia, má zaujímavé chuťové valéry) a Old School espresso (najtmavšia, má nízku aciditu, je to konzervatívna horká klasika).

• Predávať špičkovú kvalitu nie je vždy jednoduché, kto sú vaši odberatelia?

- Dnes sú už aj na Slovensku, a to nielen v Bratislave, kaviarne, ktoré ponúkajú tú najkvalitnejšiu kávu, ktorú u nás nakupujú. Kávu predávame na internete a môžete si ju objednať na www.coffia.sk.

• Vaša ponuka je nesmierne pestrá, ako si má zákazníci vybrať?

- Na našom webe nájdete veľa informácií, ktoré im pri výbere pomôžu aj videonávody, ako kávu pripravovať. V čase pred Covidom sme robili aj ochutnávky a aj dnes, ak príde zákazník nakúpiť do pražiarne, môže ochutnať a vybrať si kávu podľa svojej chuti.

• Čo je pri príprave kvalitnej kávy najdôležitejšie?

- Na začiatku musí byť kvalitné zrno. Nakupujeme najlepšiu kávu z celého sveta vždy v čase, keď v danom kúte sveta práve dozrieva úroda. Najradšej mám Etiópsku kávu a odrodu Gejša z Panamy alebo Pink Bourbon z Kolumbie, ale pražíme aj iné kávy. Potom musí nasledovať perfektné praženie. Veľmi dôležité je i správne mletie tesne pred prípravou kávy, lebo mletím môžete pokaziť aj tú najlepšiu kávu. Ak je to čo i len trochu možné, vyhnite sa kúpe pomletej kávy, pretože pomletá zvetrá veľmi rýchlo – v priebehu hodín.

• Vidno, že vaša práca je aj vašou vášňou, čo vás na pražení najviac baví?

- Každá káva je iná, s každou novou kávou

sa vyhrám, kým nájdem správne parametre praženia, aby som dostal finálny produkt najzaujímavejšej chuti a vône. Potom je dôležitá konzistencia, aby každá várka bola taká istá ako tá pred tým, čo, bohužiaľ, medzi pražiarmi nie je samozrejmosť. Je to z polovice veda a z polovice umenie. Výsledok mojej práce prináša zákazníkovi luxusný pôžitok. Cenový rozdiel medzi občajnou kávou a kvalitnou kávou SPECIALTY nie je priepastný a užiť si vynikajúcu kávu môže každý. Napríklad na prípravu kávy na filter si ani nemusíte kupovať drahé kávovary a s minimálnymi nákladmi si uvaríte naozaj vynikajúcu kávu.

Ďakujem Michalovi za rozhovor aj za lahodnú kávičku, ktorú mi uvarila baristka Lucia Okšová. Nemusím mu priať veľa úspechov v pražení, lebo niet pochýb o tom, že s jeho kvalifikáciou a „ťahom na bránku“ jednoducho musí byť úspešný.

A na záver odkaz pre čitateľov: Ak ste ešte nestihli nakúpiť darčeky, verte, že balíčok vynikajúcej kávy alebo doplnky na jej prípravu, ktoré Coffia ponúka, urobia veľkú radosť každému kávičkárovi.

- ES -

Rašelinu v lete ovládli piráti

Po úspechu minuloročného Veľkogrobského rozprávkového lesa organizátori Búda team, Športový klub Veľký Grob, Obec Veľký Grob a bábkoherec Martin Žák opäť spojili sily a tesne pred začiatkom letných prázdnin pripravili na neďalekej Rašeline ďalšie rozprávkové podujatie pre deti zo širokého okolia. Tentoraz sa ale rozhodli vniesť do príbehu o čosi viac dobrodružstva a napätia. Princezné a vodníkov preto vystriedali piráti a pirátky, ktorí obsadili okolie rašeliniska a premenili ho na Pirátsky ostrov. Príbeh začínal obľúbeným Kapitánom Kotvičkou, ktorého deti poznajú z rôznych obecných podujatí či z Divadla Agape. Ten na jednej zo svojich prechádzok okolo rybníka spozoroval nepozvaných návštevníkov v pirátskych šatkách a prostredníctvom videa

požiadal všetky deti o pomoc. V sobotu 27. júna 2020 sa teda priestranstvo „Pod vrbami“ premenilo na základňu malých námorníkov, ktorí si prišli vyskúšať dobrodružstvo na vlastnej koži. Všetci si najprv vlastnoručne vyzdobili námornícke čiapky a vyzbrojení mapou sa vydali na putovanie Pirátskym ostrovom. Ako prvý ich na trase nedočkavo čakal Kapitán Kotvička s rodinkou. Deťom vysvetlil, čo bude ich úlohou a poriadne ich

malou rozcvičkou naštartoval. Následne námorníci vstúpili na pirátske územie, kde ich čakali viaceré úlohy a nástrahy ako napríklad potápanie lodí delovými guľami, prechod po lávke, chodenie na drevenej nohe, či nalievanie rumu v pirátskom šenku. Všetkým deťom sa podarilo doraziť až na samotný koniec, kde ich čakal pirátsky kapitán a truhlica plná zlatých mincí. Keď sa deťom podarilo uhádnuť jeho hádanku, podaroval im kúsok zo svojho pokladu, aby ich odmenil za statočnosť a vytrvalosť. Po absolvovaní trasy v celkovej dĺžke takmer 2,5 km sa návštevníci presunuli do areálu Pod vrbami, kde na nich čakala cigánska, čapované nápoje, opekanie špekáčiek a hudba. Napriek posunutému termínu konania a vysokým teplotám, ktoré znepriemňovali život najmä pirátom v hrubých kostýmoch, bolo aj tohtoročné rozprávkové popoludnie na Rašeline veľmi úspešné. Výťažok zo vstupného už tradične poputoval výlučne na zveľadovanie a ďalšie budovanie oddychovej zóny Pod vrbami, ktorá už za prvý rok existencie všetkým Grobanom prirástla k srdcu. Do projektu bolo okrem organizátorov zapojených množstvo dobrovoľníkov, ktorí pomáhali či už pri zdobení čiapok, výbere vstupného, maľovaní na tvár, kreslení na fólie, či v kostýmoch priamo na stanovištiach. Organizáciu projektu finančne podporila Nadácia ZSE z programu Rozprúdime regióny 2019 a Obec Veľký Grob formou dotácie z obecného rozpočtu.

IR

Odpady sú v jazerách, moriach, lesoch, v mestách aj dedinách. Ich množstvo sa stále zväčšuje.

Odpady pohlcujú celé naše životné prostredie.

Čo zanecháme pre našu budúcu generáciu?? Otrávenú vodu, nedýchatelný vzduch?? Vari toto naozaj chceme?? Niektoré veci nevieme ako obyčajní ľudia ovplyvniť, ale vieme ovplyvniť svoje konanie tam, kde žijeme. Vo svojej obci. Ešte je čas!!! Každý z nás vie, že komunálny odpad vyvážať treba. Pochopili a uvedomili sme si koľko € eur musíme zaplatiť pri odvoze a ukladaní odpadu na skládky. Riešením je dôkladné triedenie na jednotlivé komodity (papier, plasty, sklo...). Čím viac budeme separovať, tým viac ušetríme naše financie. Občania obce Veľký Grob prijali výzvu a zapojili sa do boja s odpadom. Ako? Organizovaným zberom a triedením odpadu. Začínali sme ťažko.

rácia odpadov a sám svojou aktivitou pomáha ochrane životného prostredia v obci.

NOVINKY V ODPADOVOM HOSPODÁRSTVE

V súčasnosti máme v obci tzv. „stojiská“, na ktorých sú uložené kontajnery pre vytriedenú komoditu: SKLO, od budúceho roka pribudnú stojiská aj na kuchynský odpad. Čo patrí do kuchynského odpadu?? Medzi kuchynský odpad patria zvyšky jedla, pokazené potraviny alebo po záruke, zvyšky z kávy a čaju, všetok odpad rastlinného a živočíšneho pôvodu. Možno je odhadzovať aj jogurty s kompletným obalom. Vybieraný odpad putuje do bioplynových staníc, kde z neho vzniká palivo pre výrobu elektriny a teplo na vykurovanie.

V obci máme zavedený vrecový zber plastov,

zaznamenané, ku ktorému súpisnému číslu smetiakov patrí, akú má frekvenciu vývozu a aký má objem. Ideme testovať systém, ktorý bude v budúcnosti fungovať tak, že občan sa bude sám môcť rozhodnúť, či má dostatočne plný smetiakov a dá si ho počas zvozového dňa vyviezť alebo nie (samozrejme určitý počet vývozov bude povinný) a navyše smetiarske auto bude mať váhy, ktoré odvážia smetiakov a priradia váhu k danému čípu-smetiakov-súpisnému číslu.... Z nového systému netreba mať obavu, keď sa dostatočne otestuje a všetko bude fungovať správne, bude pre nás veľkou výhodou.

Pokus o prelepenie, prípadne poškodenie čipu spôsobí, že sa čip stane neaktívnym a zberná nádoba nebude obsluhovaná. Nový čip bude poplatníkovi inštalovaný len povereným pracovníkom Obce, ktorý opätovne overí všetky údaje k zbernej nádobe. Touto cestou by sme sa chceli opäť poďakovať občanom za spoluprácu a súčinnosť pri ich inštalovaní. Napriek všeobecnej nedôvere k slovu „čipovanie“ sme označili 500 nádob. Zatiaľ budeme systém testovať, aby sme vedeli nastaviť čo možno najspravodlivejší a adresný systém zvozu komunálneho odpadu do budúcnosti.

Vyzývame občanov, ktorí ešte stále netriedia odpady, aby sa pridali. Čím viacej vytriedime, tým menej zaplatíme! Verte, stojí to zato. Budúcnosť nás preverí. Naše úspechy nech povzbudia aj iné obce.

„Jedna kvapka v mori neznamená nič, ale milióny kvapiek to more tvoria!“

Bc. Martina Tanková

Bolo jasné, že najdôležitejšie a najťažšie bude zmeniť myslenie ľudí. Dennodenne presviedčať, upozorňovať a nabádať, že zber a triedenie je tá správna cesta. Teší nás, že sa dnes občania zaujímajú o termíny a druh zberov. Služia im k tomu informácie na internetovej stránke obce, obecný rozhlas, obecné informačné tabule rozmiestnené po obci, ale aj náhodné osobné stretnutia, ktoré venujeme odpadom. Týmto chcem poďakovať každému občanovi, ktorý si uvedomil, aký dôležitý je zber a sepa-

papiera. Nedávno nás zberová spoločnosť upozornila a dala príkazom všetkým obyvateľom obce, aby vytriedené zložky plastov a papiera dávali do bielych priehľadných vriec. Niektorí ľudia zneužívali iné menej priehľadné vrecia na to, aby do nich skrývali aj iné odpady, ako sú napr. zvieratá, listy a pod. Viď obrázok nižšie. Ako vidíte na obrázku, odpady putujú do triedičky, kde ich fyzicky ženy triedia. Práca so špinavým zmesovým odpadom im zneprijemňuje robotu a zároveň vytvára nevhodné podmienky z pohľadu ochrany zdravia.

V obci máme dlhodobo zavedený zber elektroodpadu, prepáleného jedlého oleja, textilu (najmä pre charitatívne účely). Vyzberaný textil putuje z obce do nemocníc, sociálnych zariadení, ale aj jednotlivcom a rodinám.

Novinkou, ktorú máme už zavedenú, je čipovanie nádob, ktoré prebehlo už tento rok. Pár slov k slovu čipovanie: Elektronický čip má vizuál nálepky, ktorá v sebe nesie informáciu o zbernej nádobe, tzn. je na ňom

Nech sú Vianoce časom pokoja a mieru

Vianoce, to nie je len vôňa ihličia a teplo, ktoré zmení aj najdrsnejšiu zimu, zarámovanú za oknami príbytku, na poetickú. Tvorí ich iný druh tepla, a to ľudského. Je to miesto, kde nás čakajú blízki ľudia, kam sa máme vždy prečo vracieť. Hovorí sa, že pocity spolupatričnosti k ľuďom počas Vianoc sa znásobujú. Sú však obdobia, keď s prekvapením zisťujeme, kolkokrát svojou vrtošivosťou otrávime aj my svoje okolie. Trvale vznikajú konflikty, zlé nálady, mnohí ľudia robia naproti jeden druhému i počas vianočného obdobia. V dnešných časoch sú oveľa dôležitejšie dobré medziľudské vzťahy, pokoj, láska, pohoda, ako bohato ovešaný stromček s obrovským množstvom luxusných darčiekov či prepychový stôl. Vianoce, to sú spomienky na dávne časy, na prežité detstvo. Súčasne si položíme otázku, aké raz budú spomienky našich detí, čo ich poteší a čo ich rozčítí. Aké ilúzie postrácajú na dlhšej, vonkoncom nelahkej ceste dospelovania. Preto je na nás dospelých starať sa a bdiť nad výchovou svojich detí. Chráňme ich od zlého, učme ich milovať svoj domov, ľudí, svoju vlasť, aby raz naše oči nezalievali potoky slz nad ich osudom alebo nevydareným životom.

Želáme lásku, zdravie a mier všetkým !

- R -

Uzavreli manželstvo u nás v obci
Mgr. Marian Kádár a Michaela Zeaiter

Spoločenská kronika obce / jún - november 2020

Narodili sa:

Petra Čizmadiová, Michal Amešný, Miroslav Cehelský,
Tomáš Janata, Lilly Farkašová, Denisa Síposová,
Daniel Maláska, Emma Ölvecká

Uzavreli manželstvo:

Jaroslav Žvásta a Kristína Simandelová
Tomáš Rímeš a Ing. Mária Solčianska
Vladimír Andor a Mgr. Patrícia Mikulová
Juraj Hamar a Ing. Lenka Feketeová
Mgr. Marian Kádár a Michaela Zeaiter
Erik Amešný a Mgr. Martina Hauptová
Matej Krajčovič a Izabela Boleková

Opustili nás:

Anna Halajová, Anna Koňušiaková,
Jozef Kmeťo, Tibor Ondrejkovič, Štefan Bart,
Viktória Palčová, Gabriel Prokopec, Milan Lipka,
Danka Marušincová, Mária Vidová

spracovala: Mgr. Karin Uherová
referentka OcÚ

Turnaj Váhovce

Rok 2020 bol pre šport podstatne iný, museli sme sa pasovať s koronakrízou

Každé športové odvetvie sa muselo popasovať s koronakrízou svojim spôsobom. Táto kríza neobišla ani futbal a teda ani náš športový klub. Keďže sme vo veľkej miere zapojení do diania v obci organizovaním rôznych akcií pre našu mládež, tento rok bol pre nás náročný. Asi takto nejako by sme mohli začať a pokračovať v tomto duchu. Ale všetci, čo nás poznáte, viete, že sme skôr ľudia s pozitívnym myslením a preto bilancujeme tento rok ako veľmi úspešný. Áno, bol iný, ale plný skvelých momentov. Zimnú prípravu každý rok absolvujeme v telocvični v Pustých Úľanoch. Tento rok nám poriadne ani nezačala a už sme ju museli zrušiť, keďže sa škola zatvorila a deti prešli na diaľničnú vzdelávanie. Najviac nás mrzela zrušená jarná časť sezóny našej kategórie U11. Bola to ich prvá skúsenosť so súťažou a nebolo im umožnené ju dokončiť. Na druhej strane nás veľmi tešilo, že aj keď sme s príchodom teplejšieho počasia nemohli kvôli opatreniam trénovať, vždy keď sme išli okolo ihriska, videli sme deti behať po ihrisku a hrať futbal. To u nás v dedine nebolo v takej miere vídať veľmi dlho. Hneď ako sa opatrenia uvoľnili, začali sme s tréningovým procesom. Sústredili sme sa na ďalšiu sezónu a dohodli sa, že z našich futbalistov urobíme 2 skupiny a mladšiu sa budeme snažiť prihlásiť do súťaže kategórie U9. Keďže OBFZ Galanta takúto možnosť neponúka, museli sme požiadať o presun do Bratislavského futbalového zväzu, čo nám bolo umožnené. Nesmierne nás to potešilo, lebo sme vedeli, že od septembra budeme môcť pokračovať v súťažných zápasoch.

V júni sme mali organizovať turnaj Grob Cup. Je to tradičný futbalový turnaj 3 Grobov – Veľký Grob, Slovenský Grob a Chorvátsky Grob. Každý rok je organizátorom iná dedina. My sme prípravu začali už na konci roku 2019, kedy sme začali zháňať financie a objednávať vecné ceny, napríklad účastnícke tričká sme mali už niekedy vo februári. Nikto žiaľ nevedel, kedy sa opatrenia začnú uvoľňovať a hlavne v akej miere, až v máji sa ukázalo, že tento rok sa nám to zorganizovať nepodarí. Organizovanie podujatia sme si teda vynahradili Pirátskym ostrovom, ktorého sa zúčastnili deti nielen z nášho futbalového klubu.

Pred letom sme sa zúčastnili futbalového turnaja kategórie U7 v Reci. Našími súpermi boli mužstvá z väčších miest ako Sereď, Holíč, Topoľčany, Bratislava a hrali sme aj proti Seneckej Akadémii a Igra-

Naši najmenší

mu. Pre niektorých našich hráčov to bol prvý turnaj, takže očakávania neboli takmer žiadne. Išlo hlavne o získanie skúseností a o radosť zo športu. Na naše prekvapenie sme hrali s každým mužstvom veľmi vyrovnané stretnutia a dokázali sme vyhrať 2 zápasy. Najväčšiu radosť sme mali z vysokého množstva strelených gólov. Naša najlepšia hráčka na turnaji Ella Monaghan Ingeli ich dala 9 a neostala bez povšimnutia ostatných trénerov a rodičov. Boli sme hrdí na celé mužstvo. Ešte väčšiu radosť nám urobilo naše staršie mužstvo kategórie U11, ktoré sa v auguste zúčastnilo turnaja vo Váhovciach. Mali tak príležitosť napraviť si chuť do futbalu po jesennej časti 2019, kedy sa im žiaľ nepodarilo vyhrať ani jeden zápas. Organizácia turnaja a celého eventu bola úžasná a cítili sme sa tam veľmi dobre. Turnaja sa zúčastnilo 6 mužstiev a dúfali sme v aspoň jednu výhru. Naši hráči ale podali výborné výkony a dostali sme do semifinále, po ktorom sme hrali o 3. miesto proti domácejmu tímu. Tento zápas sme vyhrali a domov sme odišli s bronzovými medailami na krku. Dvaja najlepší hráči Radko Prekop a Noel Dos Santos Cardoso predviedli futbal hodný do fraje-

ra na záver. Noel, ktorý nás prišiel posilniť z ďalekého Holandska, sa dokonca stal najlepším hráčom turnaja, čo si za svoj výkon zaslúžil. Jeho talent je neprehliadnuteľný a pre nás je vždy pocta, keď sa k nám pripojí v tréningovom procese. Radko zase strelil 7 gólov a bojoval o najlepšieho strelca turnaja. Po turnaji zavládla neskutočná radosť nielen medzi hráčmi a trénermi, ale aj rodičmi. Na konci augusta sme okrem cyklistických pretekov „No Kolesách po Grobe“, zorganizovali aj futbalový turnaj kategórie U9 u nás vo Veľkom Grobe. Bola to akási náhrada za hodový zápas, ktorý sa tradične konal počas obecných dní. Pre nás to bola aj príprava na nadchádzajúcu jesennú časť Bratislavského súťaže. Zúčastnili sa ho veľmi silné tímy z Kráľovej pri Senci, Igramu, Voderád a Novej Dedinky. Obsadili sme 4. miesto, ale radosť bola aj tak veľká. Tešili sme sa na začiatok sezóny a prvé majstrovské zápasy. Jesenná časť bola ukončená 2 kolá pred koncom, ale aj my tréneri aj rodičia sme s vývojom veľmi spokojní. Najviac nás teší, keď nás fanúšikovia chvália, že je vidieť pokrok. Sme na našich hráčov veľmi hrdí. V 6 zápasoch sme strelili 33 gólov takže radosť na ihrisku bolo viac ako dost. Ďalšou veľkou novinkou v našom klube je, že sa nám podarilo otvoriť najmenšiu kategóriu futbalistov do 6 rokov. Trénovať sme začali v lete a veľmi rýchlo sa z nich stali veľkí kamaráti. Samozrejme sa na ihrisku strieda plač so smiechom a na WC treba všetkým naraz, vždy keď chce tréner niečo ukázať, ale hlavne, že je sranda a budujeme lásku k športu už u malých škôlkarov. Momentálne u nás trénuje asi

35 detí od 4 do 12 rokov. Veľmi nás to motivuje a dodáva nám energiu organizovať pre naše deti nielen športové akcie, ale aj iné podujatia, kde sa môžu stretávať, vytvárať si priateľstvá a zažiť dobrodružstvo. Keďže sa s nimi tento rok už nemôžeme stretnúť pri pripravovanej akcii „Hľadanie Vianočného pokladu“, aspoň touto formou by sme im chceli zaželať Veselé Vianoce. Sme vďační, že sme aj napriek ťažkému roku mohli s nimi stráviť množstvo športových dní a spoločných akcií. Tešíme sa na rok 2021, ktorý bude veríme oveľa lepší a plný nových zážitkov.

Radosť z prvého tréningu po jarnom lockdowne